

Stvarni čovječji um

Što je, ustvari, stvaralaštvo:

Stvarni čovječji um

Lyndon H. LaRouche, mlađi

15. listopada 2011.

Nedavno sam objavio dvije stvari o tome što sada izgleda da su bile rijetko shvaćene, dublje zakonitosti čovječjeg uma: prvo o veoma rijetko shvaćenom predmetu čovječjeg uma (u mom radu „Tri koraka do obnove“);^[1] drugo, video emisija 30. rujna čiji predmet je bilo načelo ekonomskog kredita. Oba ta elementa, kad ih se objedini, obuhvaćaju bitne zakonitosti ekonomije/gospodarstva obrađivanih kao predmeta fizikalne znanosti, radije nego što se uobičajeno, no pogrešno, označuje kao „ekonomija“. Za ovu priliku, objedinio sam određene odabrane elemente iz svakog, koji predstavljaju, kad ih se objedini, najbitnije znakove [indikacije] u svrhu poimanja opće krize propasti koja stiže transatlantski svijet, i šire od toga, u ovom času.

SAŽETAK:

Ukratko, sljedeća, načelna zapažanja su važna koje treba razmatrati.^[2]

- Johannes Kepler o: **(a)** *posrednoj hipotezi*, što je nastavio svojom razradom **(b)** *zakonitosti gravitacije*, ta potonja kao znanje koje se mora izvesti iz ironično usporedno postavljene, no uobičajeno bitne prirode onih dvaju pojava u podlozi svake kompetentne moderne fizikalne znanosti.
- Kao u spoju s: **(c)** *pojmom uzročnosti*, kao što se izražava djelovanjem svojevoljno trajnog **(fizičkog)** prijelaza sa znakovitog prošlog uvjeta na znakoviti budući, tako da su to stoga primarne pojave koje trebaju služiti kao uputnice.

^[1] Lyndon H. LaRouche, Jr. *Three Steps to Recovery*, (EIR, vol. 38, no. 40, 14. listopada 2011.

^[2] Razmotrite ove uvodne opaske sa stajališta Nikole Kuzanskog i njegovog djela *De Docta Ignorantia*.

- To znači pojam **(d)** (u pravom smislu) *ontološka promjena*, koja spaja to što možemo protumačiti kao slijed **(e)** *dvaju po svoj prilici stalnih uzastopnih fizičkih stanja postojanja*, od polaska, do dolaska, *kao jedinstveno, nedjeljivo stanje postojanja*.
- Drugim riječima: imamo **(f)** Heraklitovu ideju, *da ništa ne postpoji („fizički“, „ontološki“) osim **promjene**. Usporedite to sa **(g)** slučajem Platonovog **Parmenide**. Usporedite to s **(h)** Albert Einsteinovim pojmom „*prostor-vremena*,“ [tj., „*prostor kao takav*,“ kao i „*vrijeme kao takvo*“ ne postoje u stvarnom svemiru.]*
- Pročitajte prethodnu tvrdnju kao **(i)** istoznačnu ideji da „*ništa ne postoji osim* [ironične odlike] *promjene kao takve*.“
- Pročitajte gornjih devet točaka uputstava kroz uzor kojeg daje stajalište prijašnjih uradaka kao što je zaključni odlomak Percy Bysshe Shelleyjeve „*Obrane Pjesništva*“.

PRAVOVREMENI ZAGOVOR METAFORE

Znamo ne samo da su Zemlja i njeno pučanstvo izražaj naše galaksije, već i klimatski i drugi srodno sustavi našeg planeta također izrazi galaksije što određuje okruže razvoja unutar našeg Sunčevog sustava. Na slici: M81, bliza spiralna galaksija, slična Mliječnoj stazi, koju je slikao Svemirski teleskop Spitzer (2004.).

Moje zanimanje spada u *znanost fizičke ekonomije*, gdje ja gledam na procese u smislu „**fizičkog vremena**“ umjesto „**vremena otkucaja sata**“. Taj isti pojam može se vidjeti u znanoj povijesti kao Heraklitova teza „*da ništa ne postoji osim promjene*“. To znači, „*ništa ne postoji, osim promjene*“. Drugim riječima, *ništa ne postoji već fizička promjena kao pojam koji nam daje smisleni odabir mjere vremena, kao i vrijeme kao mjerilo promjene vrsnoće, radije nego jednostavne veličine*.

Kao što sam istaknuo u svom **Nacionalnom obraćanju** 30. rujna 2011.[†] mjera napretka čovječjeg roda kao univerzalno djelotvornog roda, mora se naći, jedinstveno, u odrazu istoznačnom s društvenim relativnim rastom proizvodne moći radne snage određenog značajnog dijela ljudskog pučanstva, po glavi i po četvornom kilometru.

Međutim:

Nakon zlonamjerne uporabe redukcionizma od strane ništarija kao beskrupulozni matematičar Rudolf Clausius, većinu uporabe koja se vodi u ime „znanosti“, zloporabi se naširoko predavanim, no unatoč tome prevarantskim teoremom znanim još uvijek kao „*Drugi zakon termodinamike*“. To ciljano prevarantsko, no nažalost, rasprostranjeno vjerovanje među lakovjernima zagadilo je često i sve do sada, sve što se krivo uzima za „*znanstvenu očiglednost*“. Pobuda te prijevare Clausiusa i drugih ima svoje

[†] Vidi (na engleskom)

www.larouchepac.com/webcasts/20110930.html

korijene u doktrinama onog što definiramo kao oligarhijsko načelo.^[3]

Relevantni dokazi glede *života* na Zemlji unutar naše postojeće galaksije kroz prilično točno određenog razdoblja od zadnjih pola milijarde godina, ukazuje na skladni red živućih procesa u proteku tog vremena u kojem nam napredak razvoja s relativno nižih na više oblike *života* nameće zaključak glede „povijesti“ živućih sustava. To je obrazac s nižih na više oblike sustava *života*: napredak „prirodne selekcije“ ovisi o napredovanju na više odlike vrsta rodova pod uvjetima nužnih „povjesnih“ napredovanja učinkovite gustoće protoka energije živih vrsta.

Prototip likova kao bjesni redukcionist treba rasporediti u europskoj povijesti kao vjernike olimpskog Zeusa, mrzitelja čovječanstva, legendarnog Zeusa čije uistinu pro-sotonske definicije olimpskih „bogova“ nasuprot „smrtnika“, mogu se mjeriti primjerima kao četiri najistaknutije preteče i predstavnike slijeda glavnih modela Rimskog carstva. Ti modeli su sam Rim, Bizant, „staro mletački (srednjovjekovni) sustav“ i „novo mletački“ sustav imperijalizma (napr. Britansko carstvo) sve do današnjeg dana. Te tradicionalne „pro-sotonske“ kulture, kao što je Britansko carstvo nakon „Pariškog mira“ 1763.g., tipičan su primjer „oligarhijskog modela“ koji je najsravniji izraz moderne slike pro-sotonskog života društva još uvijek.

U galaktičkoj povijesti

Ne samo Zemlja i njeno, nama znano stanovništvo kao izraz naše galaksije koji uz

^[3] Vidi opasku koju je urednik Heinrich Weber uvrstio u **Bernhard Riemannovo Gesammelte Mathematische Werke** (1902), str. 293. Weberova opaska tipična je redukcionističkom matematičaru, kao što je Weberov apologeta Rudolf Clausius, koji je sa svoje strane tipičan primjer osobe s nedostatkom shvaćanja stajališta aktualne fizikalne znanosti. Vidi **Riemann Werke**: str. 283-286. „*Es führt dies hinüber in das Gebiet einer andern Wissenschaft, in das Gebiet der Physik, welches wohl die Natur der heutigen Veranlassung nicht zu betreten erlaubt,*“ [str. 286]. [Ovo nas vodi u područje druge znanosti, u područje fizike, u koje nam priroda sadašnjeg izlaganja ne dopušta ulaz.]

sve drugo obuhvaća i *život* na Zemlji, već vrijeme i srodni sustavi našeg planeta su „vremensko/klimatski sustavi“ te galaksije, koji određuju pred-uvjetnu suvislost razvoja unutar našeg Sunčevog sustava. Najbolje postojeće raspoložive procjene znane su određenim važnim stručnjacima kao predmeti unutar granica ove galaksije koji stavljaju stanište našeg roda unutar granica zadnjih nekoliko milijuna godina. Ista općenitost primjerenosti postojećih preduvjeta koje smo u stanju razaznati o čovječjim korijenima i razvoju unutar granica naše galaksije, u dobroj mjeri potvrđuju napomenuto gledište Heraklita,^[4] i također Platona, kasnije.

Vrijeme kao paradoks

Obratite sad pažnju na zaključni odlomak Percy Bysshe Shelleyjeve ***Obrane pjesništva***.

Postoje uglavnom četiri tipičnija primjera „vremena“ za razmatranje sada ovdje. (1.) „Vrijeme“ podudarnih fizičkih događaja kao takvih bilo je, ili se počinje zaključivati iz sada ili ranije poznatih, ili pretpostavljenih, relevantnih osjetilnih doživljaja. (2.) „Vrijeme“ koje čovjek naprosto pripisuje događajima, ali ih izravno ne doživljava, ili ih pogrešno procjenjuje. (3.) „Vrijeme“ koje se odnosi na događaj pripisan budućem čovječjem doživljaju (ili, uvjetu). (4.) Potonji od ova četiri, uključujući i određene slučajeve *unaprijed znanih doživljaja*, predmet je na koji se presudna svojstva zaključnog odlomka Shelleyjeve ***Obrane pjesništva*** usredotočuju.

Postoje, svakako, također, lažno smatrane vrste događaja za svaki od ta četiri slučaja. Četvrti je slučaj najzanimljiviji, i isto tako najznačajniji. Moja vlastita, prilično izdašna, i relativno jedinstvena stručnost mog dugotrajnog zanimanja predstavljajući [može se reći] najuspješnija iskustva ekonomskog prognozera, ističe u ovu svrhu ovdje važnost svog dubljeg smisla. Tome se mora dodijeliti dodatna važnost koju treba pripisati mojim jedinstveno važnim sve većim uspjesima ekonomskog prognoziranja poslije ljeta 1956. i u 1957.g.

^[4] vidi (razno): Heraklit [grčki Ἡράκλειτος]

Uvriježena, sustavna grješka koju pokazuju i mnogi moji „ugledni profesionalni rivali“ u razdoblju od 1956.-2011.g sve do danas, leži u njihovom krivom naglašavanju pojma „jednostavnog vremena“, kojeg inače nazivaju ili „vremenom otkućaja sata“ ili slično tome. U svrhu potrebe pojašnjenja ovdje sada, rasprava važne, temeljite različitosti „fizičkog vremena“ od „vremena otkućaja sata“, uzroka sadašnjih zastoja memorije, neobično je bitna.

U biti, fizički svemir se mijenja, ili bolje rečeno, podložan je zakonitostima promjene. Taj pojam pruža pogodnu, i vjerodostojnu definiciju problema kojeg trebamo ovdje razmotriti.

Poslije umorstva Predsjednika JFK-a

Nakon smrti Predsjednika Franklina Roosevelta, došlo je do relativno strmog pada fizičke ekonomije a također i moralnosti naših Sjedinjenih Država. Unatoč odličnim poboljšanjima koje možemo pripisati Predsjedniku Eisenhoweru, relativno u odnosu na bijednog Predsjednika Harryja Trumana, uzmah prema najavljenom povratku na gledište kojim se Predsjednik Franklin Roosevelt vodio bilo je odbačeno, i to naglo, sve kao posljedica namjernih posljedica umorstva Predsjednika Kennedyja, što je odaslalo američko gospodarstvo u obrazac općenito ubrzavajućeg pada nakon Kennedyjeve smrti, sve do današnjeg dana. Iako je dolazilo do varirajućih stopa pada nakon umorstva, najgorih pod Predsjednicima kao što su bili George W. Bush mlađi, i najgori nadaleko do sada Barack Obama, obrazac je bio stalno srozavanje naniže, fizički i moralno, iako promjenljivom stopom, od prvog od dva vodeća Kennedyjeva umorstva, do danas.

Poslije umorstva Predsjednika Johna F. Kennedyja, stope fizičke promjene očevitne proizvodne moći radne snage unutar SADA (među inim), nastavile su se u vidu dugotrajnog negativnog smjera razvoja u neto fizičkom smislu po glavi, što je pratilo fizički pad po fizičkim mjerilima neto proizvodnog prinosa i produktivnosti po glavi, dok su se nominalne monetarne stope

po glavi povećavale relativno prema fizičkim mjerilima fizički proizvodnog prinosa, i jednostavno u proteku vremena. Pod Predsjednicima Georgeom W. Bushem mlađem i Barackom Obamom, padajući smjerovi razvoja ubrzavali su se do sadašnjih prilika čistog kliničkog, masovno ubilačkog monetarističkog ludila strovaljenog na nacije kao fizičke subjekte, i po glavi.

Količina nominalnih monetarnih agregata ubrzano je rasla u isto vrijeme dok se bezvrijednost nominalnog monetarnog dohotka i dugova sada srozala na razinu tako da su cjelokupni nacionalni dug transatlantskog sektora i zaduženost sjevernih i središnjih područja sada uglavljeni unutar ustvari ukupnog bankrota sadašnje zalihe nominalnih vidova novčanih sredstava tih nacija koje se sada mora smatrati relativno potpuno bezvrijednim u usporedbi s relativnom neto fizički računatom kupovnom moći.

U slučaju samih Sjedinjenih Država, čak i u slučaju uspostave povratka na Glass-Steagallovu normu [bankarskog] zakona, i čak obuhvaćajući naprosto svjesnost tekuće bezvrijednosti sektora trgovačkog bankarstva, ni monetarne ekonomije SADA, ni zapadne i centralne Europe ne mogu preživjeti pod bilo kakvim postojećim naporima održavanja svojih postojećih monetarnih sustava. Jedini ostvariv lijek za sadašnje prilike krize bio bi povratak na američko ustavno načelo kreditnog sustava potaknutog hitnim usvajanjem Glass-Steagallovog zakona.

Općenito govoreći, od kolovoza 1971. odnosno ukidanja čvrstog valutnog tečaja kojeg je Franklin Roosevelt utemeljio, transatlantski sustav je ubrzanom stopom padao na sve niže razine sve do sadašnjeg nastupa prilika neminovne krize propasti postojećeg transatlantskog sustava. Dosegli smo, tako, točku u napomenutim sektorima, kod koje bi svi naponi oko ovjekovječenja postojećeg britanskog sustava i njime zarobljenih SADA, značili naglo, vrlo rano, opće, masovno genocidno srozavanje broja stanovništva širom transatlantskih sustava, srozavanje koje će zatim zahvatiti ostatak stanovništva planeta u cjelini, genocid preporučenih globalnih razmjera pada na manje od jedne milijarde preživjelih, kako to

zapovijedaju, poglavito, krugovi britanske kraljevske porodice.

Kreditni sustav i oporavak^[5]

Jedini mogući sadašnji oporavak gospodarstva SADa od postojeće ubrzane opće gospodarske krize sloma, bio bi splet hitne ponovne uspostave izvornog Glass-Steagallovog zakona Franklina D. Roosevelta i nužne dodatne mjere zamjene monetarnog sustava kreditnim sustavom na osnovi izvornih načela Američkog saveznog ustava.

Postojeći transatlantski novčani sustavi već su beznadno nelikvidni i nikad više ne mogu preživjeti ni blisku budućnost, ako se takav čin pokuša provesti pod sadašnjim uvriježenim uvjetima tih nacija. Ako Predsjednik Obama zadrži svoj položaj čak i kroz neposredno kratko vrijeme, apsolutno je sigurno da će Sjedinjene Države uskoro prestati postojati.

U ovo vrijeme danas, nastavak postojanja naše republike Sjedinjenih Država ovisi o bezodvlačnom kratkom postupku smjenjivanja Predsjednika Baracka Obame i hitnom povratku na politiku koja ima svoje korijene u strateškim gledištima vlada Predsjednika kao što su bili Franklin Roosevelt, Dwight Eisenhower, i John F. Kennedy. To znači u stvarnoj primjeni, političke mjere Franklina Roosevelta, Johna F. Kennedyja i drugih koji su dijelili gledište Predsjednika Franklina Roosevelta.

To znači političke mjere među nacijama privržene kreditnom sustavu čvrstog valutnog tečaja, radije nego svakom drugom soju monetarističkog sustava. Inače, nacije transatlantskih područja već su u velikoj mjeri osuđene na rani oblik općeg sloma i opći fizičko ekonomski krah.

LPAC VIDEO ZAPIS (na engleskom)

BITI ILI NE BITI: GALAKTIČKO PITANJE

Ako si dozovemo u pamet da je čovjeku dana viša osobnost nad prostim osjetilnim zapažanjima našeg pukog smrtnog ovoja, osobnost u skladu s najvećim dostignućima Klasične umjetnosti i znanosti, moramo onda staviti svoju zadaću ne u ono što jest, već u ono što tek mora postati.

<http://larouhepac.com/galactic-question>

<http://larouhepac.com/node/18166>

^[5] Vidi, Henry C. Carey. **The Credit System in France, Great Britain, and the United States** [Kreditni sustav u Francuskoj, Velikoj Britaniji i Sjedinjenim Državama] (1938.) Ponovljeno izdanje Augustusa M. Kelleyja (1974.g).